

Hij en hij

Hij rende het veld in. Daar achter op de akker stortte hij neer. Plat op zijn buik in zijn blauwe overall. Hete tranen stroomden over zijn wangen. Waarom hij? Dat mocht niet, dat mocht niet...Hij was het vechten tegen zijn gevoel zo beu. Soms droomde hij er van om er dan maar een einde aan te maken. Een eind aan zijn leven. Met gebalde vuisten, hemelwaarts geheven schreeuwde hij het uit...” Had mij dan anders gemaakt. Niet zo....Weet U wel hoeveel mensen op mij neer zullen kijken? Op mij zullen spugen? Als ze mijn geheim weten?”

Gisteren was hij nog bij tante Jannie geweest. Hij had wat appels gebracht voor de appelmoes die tante Jannie zo heerlijk koken kon. Saskia was er geweest. Het nichtje van tante Jannie. Saskia die ook single is. Saskia die bijna afgestudeerd advocaat is. Saskia met haar poppengezichtje omlijst door ravenzwart haar dat golvend naar beneden valt. Saskia, het beeldschone meisje. Tante Jannie had toespelingen gemaakt. Alsof ze hen twee wilde koppelen. Saskia had de boot afgehouden en daar was hij blij om. Want wat had hij moeten zeggen als Saskia hierin mee gegaan was? Hij had niet met Saskia uit kunnen gaan en doen alsof ze hem niet onberoerd bleef.

Hij was misschien een jaar of 14, 15 toen het hem duidelijk werd. Meisjes interesseerden hem niet. Soms had hij wel vlinders in zijn buik. Maar altijd ging het dan om een mooie jongen. Hij begreep er niets van. Dit hoorde niet zo. In de kerk werd er altijd gezegd dat God Adam en Eva had gemaakt en dat het zo hoorde. Een man zou zijn ouders verlaten om zijn vrouw lief te hebben. En andersom natuurlijk. Maar hij kon daar niets mee, helemaal niets. Hij besloot om het maar geheim te houden en droomde er soms van dat het zo maar over was. Die gevoelens die hij voor jongens had.

Hij werd ouder en kreeg er last van. Altijd was er wel iemand op een feestje die lacherig een opmerking maakte als hij weer alleen kwam. Soms waren er meisjes geweest die zich aan hem opdrongen. Hij weerde ze altijd af. Ging daarna keihard werken om er maar niet meer aan te hoeven denken. En nu was hij de eeuwige vrijgezel die achter in het veld in zijn eentje woonde op de grote boerderij die ooit van zijn ouders was geweest. Op die boerderij was altijd wel iets te doen. En soms overviel hem die oude pijn...zoals nu.

Tante Jannie had vroeger naast hen gewoond maar al lang geleden was ze naar het centrum van het dorp verhuisd. Daar was hij nog zo blij om geweest. Want tante Jannie had een zoon. Een grote stoere sterke blonde kerel. Alex. En op hem was hij zo verliefd geweest. Eigenlijk nog. Maar Alex vertrok met de noorderzon en nooit had hij hem weer gezien. Nooit was hij daarna ook nog zo verliefd op een jongen. Maar gisteren had tante Jannie verteld dat Alex weer in het dorp zou komen wonen.

Hij was er van geschrokken. Compleet in de war was hij ervan geraakt. Het leven met een groot geheim was al niet gemakkelijk maar om straks ook nog Alex in zijn buurt te hebben is te moeilijk voor hem. De hele dag moest hij er aan denken en nu werd het hem te machtig. Daar ligt hij dan luid snikkend, hard schreeuwend. De longen uit zijn lijf. Tot hij alleen nog maar wat na schokkend voorover op de aarde blijft liggen.

Hij heeft niet gehoord dat er een auto stopte. Hij heeft niet gezien dat er iemand over de sloot sprong. Hij hoorde de voetstappen niet. Dan klopt er iemand op zijn rug. Hij draait zich om. Voelt zich betrappt. Iemand zit op zijn hurken naast hem. Het is nog wazig voor zijn ogen. Maar die iemand is groot en sterk en blond. Die iemand streelt hem. Die iemand zegt dat hij begrijpt dat het leven niet gemakkelijk is op deze manier. Dat hij daarom vertrokken was met de noorderzon. Maar dat hij terug is gekomen om hem, zijn buurjongen van vroeger nog eens te zien. Nog eens te spreken. Hij, Alex, had altijd door gehad hoe verliefd zijn buurjongen op hem was. Met die gevoelens wist hij toen niet goed raad. Ook Alex had geworsteld met zijn identiteit. Had daarom afstand genomen. Maar was nu terug gekomen omdat ook hij nog steeds aan die buurjongen moest denken. Als ze nu eens samen hun geheim gingen vertellen, eerst aan tante Jannie. Dan aan de rest van het dorp. Als ze daarna samen zouden gaan wonen op de oude boerderij?

Dit onderwerp hield mij al lange tijd bezig. Toch voelde ik enige aarzeling toen ik dit verhaal schreef. Wat vinden jullie van dit onderwerp. Graag met argumenten je commentaar geven. Dank je wel daarvoor.